

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. december 2016 — Mohamed Daouidi mod Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social de Barcelona — Spanien)

(Sag C-395/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 1-3 — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — spørgsmålet, om der foreligger et »handicap« — begrebet »langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse« — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — Artikel 3, 15, 21, 30, 31, 34 og 35 — afskedigelse af en arbejdstager, der på ubestemt tid befinder sig i en tilstand af midlertidig uarbejdsdygtig som omhandlet i national ret)

(2017/C 030/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed Daouidi

Sagsøgt: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Konklusion

Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes som følger:

Den omstændighed, at den berørte person på ubestemt tid er midlertidigt uarbejdsdygtig som omhandlet i national ret som følge af en arbejdsulykke, betyder ikke i sig selv, at begrænsningen i denne persons arbejdsevne kan kvalificeres som »langvarig« som omhandlet i definitionen af »handicap« i dette direktiv sammenholdt med De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder, som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse 2010/48/EF af 26. november 2009.

Blandt de indicier, der kan udgøre holdepunkter for at fastslå, at en sådan begrænsning er »langvarig«, er bl.a. den omstændighed, at den berørte persons manglende arbejdsevne på tidspunktet for den angivelige forskelsbehandling ikke har udsigt til på kort sigt at ophøre inden for et velafgrænset tidsrum, eller den omstændighed at denne manglende arbejdsevne kan vare ved i betydeligt længere tid, inden den nævnte person er blevet rehabiliteret.

Inden for rammerne af undersøgelsen af denne »langvarige« karakter, skal den forelæggende ret lægge samtlige de objektive bevisemønstre, den råder over, til grund — navnlig dokumenter og certifikater vedrørende den nævnte persons tilstand, der er udarbejdet på grundlag af aktuel medicinsk og videnskabelig viden og oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 26.10.2015.